

Toespraak voorzitter Soroptimistclub Ede, Lisette van den Berg bij 'Orange the World' Ede – 25 november 2019

Terwijl wij hier als Soroptimisten staan om onze stem te laten horen tegen geweld tegen vrouwen, gebeurt dat ook in Bennekom, Renkum en andere plaatsen in deze regio, en niet alleen hier, maar ook in het hele land, meer dan 130 Gemeenten doen mee.

Geweld is namelijk niet gebonden aan een plek of situatie. Geweld tegen vrouwen en meisjes komt overal voor, in alle lagen van de bevolking, en kan alleen stoppen als daar op alle niveaus aan wordt gewerkt; internationaal, nationaal, provinciaal en lokaal.

Het Soroptimisme is een internationale organisatie met alleen al in Nederland, meer dan 110 clubs met vakvrouwen die zich inzetten voor vrouwen en meisjes. Dat maakt dat wij als Soroptimisten wereldwijd en met onze plek in de VN impact hebben.

Onze projecten richten zich op vrouwen en kinderen die kwetsbaar zijn, ver weg tegen kindhuwelijken, inzet van jonge meisjes voor prostitutie, uitsluiting van vrouwen om diverse redenen, maar ook dichtbij zijn vrouwen kwetsbaar doordat zij met geestelijke en/of fysieke mishandeling te maken hebben.

Er zijn diverse instanties die goede en deskundige hulp bieden aan slachtoffers, dat is belangrijk, tegelijkertijd richten wij ons op gelijkwaardigheid van vrouwen en zijn onze projecten gericht op ontwikkeling door voorlichting, onderwijs en praktische hulp om vrouwen daarmee economisch zelfstandig en daardoor zelfbewust te maken. Daarbij is een cultuuromslag nodig:

De aanpak van geweld tegen vrouwen bestaat traditioneel vooral uit het aanspreken van vrouwen. Aan meisjes wordt nog altijd vaak aangeraden om niet te provocatieve kleding te dragen, niet alleen in het donker te lopen of te fietsen, niet te dronken te worden, een verkrachtingsfluitje bij zich te dragen of weerbaarheidstrainingen te volgen. Het bizarre daarvan is dat daarmee niet alleen het probleem, maar ook de oplossing op het bordje van vrouwen wordt geschoven. Vrouwen en meisjes moeten voorkomen dat ze verkracht worden, in plaats van dat mannen en jongens ervoor zorgen dat zij geen dader worden. Hetzelfde gebeurt regelmatig met slachtoffers van huiselijk geweld; zij zijn meestal degenen die het huis verlaten, vaak met kinderen. Zij zijn degenen die de geweldsspiraal moeten doorbreken. Het aandeel van mannen blijft daarbij vaak onzichtbaar. Dat is zelfs ingebakken in ons taalgebruik over geweld tegen vrouwen. 'Eén op de drie vrouwen krijgt met geweld te maken' zeggen we. Maar wat we bedoelen is 'Mannen gebruiken geweld tegen één op de drie vrouwen'. Of 'Per dag komen vijf meldingen van verkrachting binnen bij de politie, terwijl naar schatting dagelijks 300 gevallen van seksueel geweld plaatsvinden'. Terwijl we bedoelen 'Iedere dag verkrachten of randen bijna 300 mannen een vrouw of meisje aan, waarvan vijf slachtoffers melding durven te doen.' We moeten mannen en jongens betrekken, en dan niet (alleen) als potentiële daders, maar vooral ook als potentiële medestanders, om er samen voor te zorgen dat niemand geweld tegen vrouwen en meisjes acceptabel vindt, laat staan stoer of cool.

Wij staan achter deze vrouwen en steunen hen onvoorwaardelijk. Ieder meisje, iedere vrouw die met geweld te maken heeft, is er 1 te veel. Daarom Orange the World, stop geweld, nu!